

מ"ת 11990/02/15 - מדינת ישראל ואח'... נגד מיאס מסארווה, נמיר בשארה, רקאן נאסר, אמיר אבו חיט, הלאל חאסקיה, עלי חאסקיה, עימראן מס ואח'...

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

04 מרץ 2015

מ"ת 11990-02-15 מדינת ישראל נ'
מסארווה (עציר) ואח'
לפני כב' השופטת מיכל ברק נבו

מדינת ישראל

המבקשים

נגד

המשיבים

1. מיאס מסארווה (עציר)
2. נמיר בשארה (עציר)
3. רקאן נאסר (עציר)
4. אמיר אבו חיט (עציר)
5. הלאל חאסקיה (עציר)
6. עלי חאסקיה (עציר)
7. עימראן מסארווה (עציר)
8. איאס - אבו רפיק נאשף פאשף (עציר)
9. מיסר מסארווה - לא קבוע להיום
10. ליאה בשארה - לא קבוע להיום
11. מעטסם חאסקיה
12. וואיל אבו גאנם (אסיר) - לא קבוע להיום
13. נאצר סמארה (עציר)
14. איאס מסארווה - לא קבוע להיום
15. פיראז נאשף (עציר)
16. שאדי מסארווה (עציר)
17. מחמד דאהר (עציר)
18. מיגדד חאסקיה (עציר)
19. עמיד בשארה - לא קבוע להיום

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד שירלי לוגסי ועו"ד דן כהן

ב"כ המשיב 2: עו"ד ג'לג'ולי וג'די

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

החלטה

נוכח האילוץ האישי של עו"ד ג'לג'ולי, מתקיים דיונו לפני הדיונים האחרים.

אני מורה על מעצרו של משיב 2 עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

עו"ד ג'לג'ולי פטור מהמשך הדיון.

ניתנה והודעה היום י"ג אדר תשע"ה, 04/03/2015 במעמד הנוכחים.

מיכל ברק נבו , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עוד בטרם אתן החלטה לגופו של עניין, אבקש להביא תשומת לב הסניגוריה את דבריה של עו"ד צוּטקוב, מאחר ומדובר בתיק ובו 19 נאשמים, שקבוע היום לשמיעת ראיות לכאורה, כאשר ביהמ"ש פינה יום שלם כדי לשמוע את התיק.

כל בקשת דחייה יוצרת קושי ממשי, וכאשר מדובר בקשיי לוגיסטיקה של הסניגוריה, אני סבורה שיש לתת משקל לעובדה שמדובר בתיק שכזה, כאשר מושפעים מהקושי צדדים כה רבים, להיערך בהתאם.

ניתנה והודעה היום י"ג אדר תשע"ה, 04/03/2015 במעמד הנוכחים.

מיכל ברק נבו , שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הדיון בראיות לכאורה בעניינם של משיבים 1, 4, 5, 7, 12 ו-13 נקבע ליום 25.3.15 החל בשעה 09:00 ועד השעה

עמוד 2

13:30, כולל הפסקה.

שב"ס יערך בהתאם, ויביא לדיון את משיבים 1, 4, 5 ו-12.

רשמתי לפניי הסכמת כל הסניגורים הנ"ל לקיומו של ניצוץ ראיתי עד לדיון הנדחה.

ניתנה והודעה היום י"ג אדר תשע"ה, 04/03/2015 במעמד הנוכחים.

מיכל ברק נבו, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

המשיב 5 אינו מעוניין בייצוג של עו"ד אבו סעלוק, אלא מבקש למנות לו סנגור ציבורי.

הוא עצור בבית מעצר ניצן.

הסניגוריה הציבורית תמנה לו סניגור ותדאג שהסניגור ייכנס לתמונה באופן מיידי, על מנת שיוכל לקבל את החומר, לצלמו ולהגיע ערוך לדיון בנושא הראיות לכאורה ביום 25.3.15 בשעה 09:00, כפי שנקבע לעיל.

כאשר אקבל הודעה מהסניגוריה הציבורית כי מונה סניגור בתיק למשיב 5 וכאשר אותו סניגור יודיע כי הוא יהיה ערוך לדיון ביום 25.3.15, אשחרר את עו"ד אבו סעלוק מהייצוג.

בשלב זה, איני משחררת אותו והוא ידאג לעקוב אחר מינוי הסניגור על ידי הסניגוריה הציבורית.

לעת עתה, אני משחררת את עו"ד אבו סעלוק מהנוכחות בדיון היום.

ניתנה והודעה היום י"ג אדר תשע"ה, 04/03/2015 במעמד הנוכחים.

מיכל ברק נבו, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

עמוד 3

נוכח הדברים של עו"ד מסטרמן, אני משחררת אותו מהמשך הדין היום.

הדין בעניינו של נאשם 1 נקבע כאמור לעיל, ליום 25.3.15.

ניתנה והודעה היום י"ג אדר תשע"ה, 04/03/2015 במעמד הנוכחים.

מיכל ברק נבו, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה בעניין משיב 3

נגד משיב 3 הוגש כתב אישום ביחד עם בקשה למעצר עד תום ההליכים, כאשר כתב האישום בכללותו כולל 19 נאשמים. נגד משיב 3, תלויים ועומדים 3 אישומים שעניינם קשירת קשר ועסקה אחרת בנשק והחזקת נשק ואביזר.

ב"כ משיב 3 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה והמשיב נשלח לשרות המבחן לשם בחינת עניינו. היום מונח לפני תסקיר, אשר בשורה התחתונה אינו ממליץ על שחרור המשיב לחלופה שהוצעה.

טוען הסניגור, כי הטעם העיקרי לכך ששרות המבחן אינו מסכים לשחרור לחלופה הוא התרשמות כי המשיב מטשטש את חלקו, וכידוע - אין לזקוף לחובת אדם את כפירתו בכתב האישום, כבסיס לתסקיר שלילי. הוא מציין ששרות המבחן אומנם קובע "אין אנו יכולים לשלול קיומה של רמת סיכון להישנות התנהלות פורצת גבולות", אך לא נאמר מה היא רמת הסיכון. הסניגור מציין ששרות המבחן התרשם לחיוב מהמפקחים, וזהו הדבר העיקרי שיש לבחון. שהרי, המסוכנות של המשיב, כעולה מהמיוחס לו בכתב האישום, היתה ידועה לצדדים עובר לשליחת משיב 3 לשרות המבחן, והיתה הסכמה לשליחתו לקבלת תסקיר, ואף הסכמה שאם יהיה תסקיר חיובי - המבקשת תסכים לשחרור.

המבקשת מתנגדת לשחרור נוכח האמור בתסקיר. היא מציינת את התרשמותו של שרות המבחן כי המשיב מתקשה לבחון את התנהגותו פורצת הגבולות והמשיב מצמצם ומטשטש את התנהלותו עוברת החוק וקשריו עם עוברי חוק, תוך שהוא מביע עמדה קורבנית ומשליך את האחריות להתנהלותו על גורמים חיצוניים. באי כוח המבקשת מזכירים כי אך לעיתים רחוקות ובמקרים נדירים יסטה בית המשפט מתסקיר שלילי של שרות המבחן, והמקרה דנן אינו בא בגדר אותן חריגים.

ב"כ המשיב היפנה לפסיקה בה סטה בית המשפט מתסקיר כאמור, וציין כי חלק מהמאפיינים החריגים המצדיקים זאת,

כגון גיל צעיר והעדר עבר פלילי, מתקיימים במשיב זה.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, אני מחליטה כדלקמן: אומנם, המסוכנות הנובעת מהמשיב מעצם המיחוס לו בכתב האישום היתה ידועה מראש, אך כאשר נשלח אדם לשרות המבחן, שרות המבחן מוסיף פרמטרים נוספים המתייחסים לטיב הנאשם, מעבר לדברים המיוחסים לו בכתב האישום. זהו אחד מהטעמים העיקריים למשלוח אדם לקבלת תסקיר משרות המבחן. הדברים האמורים בתסקיר, בדבר העמדה הקורבנית שמציג המשיב, והדפוס של צימצום וטשטוש במסירת מידע באשר לדפוס התנהגותו, לבחירותיו להתנהל באופן שולי ופורץ והקושי לבחון את דרכי פעולתו והתנהגותו אינם נובעים אך מהמיחוס לו בכתב האישום, ובניגוד לדברי הסניגור גם אינם נובעים רק מכך שהמשיב טוען לחפותו.

מצד שני, יש לזכור כי גם המאשימה סברה שאין מדובר במקרה שבו חלופת מעצר לא תסכון.

כידוע, ההחלטה לשחרר נאשם לחלופת מעצר נובעת משיקולים הכוללים את מידת האמון שניתן לתת בנאשם עצמו, המעשים המיוחסים לו, טיב החלופה המוצעת ויכולתה להשיג את מטרת המעצר. במקרה שלפנינו, אין לומר שכל חלופה לא תסכון. מצד שני, נוכח הדברים האמורים על ידי שרות המבחן בנוגע לאישיותו של המשיב, יש צורך בחלופה הדוקה וטובה, גם אם לא הרמטית (שהרי אין חלופות הרמטיות). כידוע, בית המשפט לא יסטה בקלות מהמלצה שלילית של שרות המבחן (בש"פ 700/15 **מדינת ישראל נ' טויטו** [2/2/15]). המקרים אותם הציג הסניגור בפסיקה שהגיש הם מקרים בהם נעשו מספר ניסיונות למצוא חלופות מתאימות, ולאחר שאלה לא צלחו, ובית המשפט סבר בכל זאת שאותו נאשם יכול להימצא בחלופת מעצר, שוחרר בסופו של יום נאשם חרף המלצה שלילית של שרות המבחן. טרם הגענו לאותה נקודת זמן.

התרשמותי מהאמור בתסקיר הוא ששרות המבחן התרשם לחיוב מהמפקחים. ואולם, בשל התרשמותו הפחות חיובית מהמשיב, סבר שרות המבחן שחלופה, המחזירה אותו לסביבה הטבעית בה שהה טרם מעצרו, אינה חלופה טובה מספיק. כך נאמר בשורות האחרונות בתסקיר. לכן, אבקש מהסניגור להציע לשרות המבחן מיקום שונה למעצר בית, שאינו מצוי בבית הוריו של המשיב בטירה. המפקחים נמצאו טובים, ולכן אין צורך להציע מפקחים אחרים, אך יש להציע מקום שונה למעצר הבית.

לשם כך, ולשם קבלת תסקיר משלים, נדחה הדיון בעניינו של נאשם 3 למועד שבו נקבע הדיון בעניינם של המשיבים האחרים, 25.3.2015. עד אותו מועד יוכן תסקיר משלים.

המזכירות תשלח עותק מהחלטה זו לשרות המבחן.

משיב 3 ישאר במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדיון הבא באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום י"ג אדר תשע"ה, 04/03/2015 במעמד הנוכחים.

מיכל ברק נבו, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

משיב 4 מואשם ביחד עם 18 נאשמים אחרים בכתב אישום רחב היקף, ובעניין הנאשמים גם הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים.

בעניינו של משיב 4 הייתה הסכמה דיונית לשלוח אותו לקבלת תסקיר משירות המבחן, כבר בדיון הקודם, עוד טרם מיצוי נושא הראיות לכאורה.

היום מונח בפניי תסקיר, אשר בשורה התחתונה ממליץ לשחרר את המשיב 4 לחלופה שהוצעה. היום, בפתח הדיון, התברר כי אף שהדיון קבוע לדיון בראיות לכאורה לגבי כל הנאשמים, הרי שחלקם אינם במצב שהם יכולים לקיים את הדיון, בין משום קבלת החומר בשלב מאוחר, בין משום שינוי ייצוג, בין מסיבות אחרות.

ב"כ משיב 4 היא בין הסניגורים שביקשו שלא לקיים היום דיון בנושא הראיות לכאורה, והמבקשת לא התנגדה לכך. עם זאת, מבקשת ב"כ משיב 4, לקיים בכל זאת היום דיון בשאלת שחרורו של המשיב 4 לחלופת מעצר, אף שטרם הוכרע נושא הראיות לכאורה.

טענות הצדדים מפורטות לעיל ולא אחזור עליהן.

כידוע, דרך המלך, כמצוות סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, היא הכרעה תחילה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה וקיומה של עילת מעצר. כך קובע סעיף 21 (א) לחוק המעצרים.

לאחר שביהמ"ש מגיע למסקנה כי קיימות ראיות לכאורה, וכי קיימת עילת מעצר, עליו לברר האם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך חלופית. כך קובע סעיף 21 (ב) לחוק המעצרים.

אמנם, לעיתים אין הדיון מתבצע באותה צורה דו-שלבית, למשל - בעניינם של קטינים - שם מזמין ביהמ"ש תסקיר עוד לפני שמוכרעת שאלת הראיות לכאורה (ראו לעניין הסטייה מהבחינה הדו-שלבית המקובלת, כאשר מדובר בקטינים, בש"פ 6023/11 פלוני נ' מדינת ישראל [28.8.11]).

במקרה שלפניי, חרף היותו של משיב 4, צעיר, הרי שלא מדובר בקטין. הוא בן 25. הוא אמנם נעדר עבר פלילי, אך איני מוצאת כי יש בכך טעם מספיק לסטייה מהכלל. טעמו של הכלל נעוץ, בין היתר, בכך שיש השלכה מהמסקנה בנושא קיומן של ראיות לכאורה ועוצמתן, על טיב החלופה הנבחנת. כבר עתה, שמעתי מפי ב"כ המבקשת כי יש השגות מסוימות על המלצת שירות המבחן. הדרך שבה אוכל להתייחס לטעמן של אותן השגות היא רק כאשר אראה אותן על רקע התמונה הראייתית. כידוע, יש מקרים בהם ביהמ"ש מחליט לשחרר לחלופה, אף שברגיל לא היה עושה כן, בשל חולשה בראיות ובהשלכה לענייננו - ייתכן שגם אם אסבור שיש טעם בדברי המבקשת על אודות התסקיר (ואיני קובעת שום דבר בעניין זה), עדיין אסבור כטענת הסניגורית שהחלופה המוצעת מתאימה וטובה, כפי שסבור שירות המבחן, על רקע התמונה הראייתית.

אשר על כן, איני מוצאת לנכון לקיים דיון באפשרות השחרור לחלופה בהתאם לתסקיר המונח בפניי, טרם יסתיים הדיון בשאלת קיומן של ראיות לכאורה.

עניינו של משיב 4 יידון ביחד עם יתר המשיבים אשר ביקשו לטעון לראיות לכאורה ביום 25.3.15 בשעה 09:00.

ניתנה והודעה היום י"ג אדר תשע"ה, 04/03/2015 במעמד הנוכחים.

מיכל ברק נבו, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

לא ברור לי גדר הדיון כעת. נתתי החלטה. הסניגורית מלינה על כך שבשל העובדה שהמשיב הוא אחד מיני נאשמים רבים, ומדובר בכתב אישום סבוך, הוא נאלץ להישאר במעצר פרק זמן נוסף. למרבה הצער, כאשר מדובר בכתב אישום מרובה נאשמים ומרובה אישומים, ההיערכות הנדרשת - הן מבית המשפט והן מהצדדים - היא היערכות סבוכה יותר. ביהמ"ש נערך לכך, דחה את הדיון במשך חודש שלם על מנת לאפשר לסניגורים ללמוד את חומר הראיות ופינה יום שלם ביומן לקיום כל הדיונים של כל הנאשמים בראיות לכאורה. חרף החלטתי מלפני מספר ימים, בה ביקשתי התייחסות של כל הסניגורים בנושא הראיות לכאורה, רק שני סניגורים טרחו לפרט את הטענות שלהם, וסניגור נוסף התייחס להחלטתי והודיע כי הוא מעוניין לטעון בעל פה בלבד. כל יתר הסניגורים, לא טרחו כלל להגיב. ייתכן, כי אם מי מהם היה מודיע שאינו יכול לעמוד בלוחות הזמנים, ונדרשת דחייה (כפי שעשה אחד הסניגורים ונענה בחיוב), ניתן היה לאפשר מועד קרוב יותר לדיון נדחה. הדבר לא נעשה.

ברור, כי לא תקופח זכותו של מי מהמשיבים לטעון לראיות לכאורה רק לאחר לימוד כל החומר וגיבוש עמדה. מצד שני, להטיל על ביהמ"ש את העובדה שאינו יכול לעמוד לרשות הסניגורים בכל יום בשבוע, על מנת לקיים דיונים תכופים בתיק זה, בכל פעם בנוגע לנאשם אחר, הוא דבר שלא ייעשה.

כבר מן הדיון שהתפתח לעיל ברור כי לא ניתן לקיים דיון בתסקיר על רקע הסכמה לראיות לכאורה בחלק מהאישומים המיוחסים למשיב 4. יש לראות את התמונה בכללותה, כפי שקבעתי קודם לכן, איני מוצאת לשנות מהחלטתי.

מתברר, כי לב"כ משיב 4 נקבעו זה מכבר דיונים

**ניתנה והודעה היום י"ג אדר תשע"ה,
04/03/2015 במעמד הנוכחים.
מיכל ברק נבו, שופטת**